

שמע ישראל - מוחין דו"ק דגדלות דאימא לז"א, ברוך שם - מוחין למלכות

שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, (דברים ו) **דָּא אֵיהוּ**

יְחֻדָּא חָד זהו יחוד אחד להמשיך מוחין דו"ק דגדלות דאימא לז"א.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, **הָא יְחֻדָּא אַחְרָא**

זהו יחוד אחר להמשיך מוחין למלכות שעי"ז מתייחדים זו"ן, **לְמַהּוּי שְׁמִיהּ רָזָא**

חָד שיהיה סוד שמו הוי"ה אלהים ביחוד אחד. **וְרָזָא דָּא** וזהו סוד (מלכים א יח)

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא כְּתִיב, כִּד אֵינוֹן בְּיְחֻדָּא חָד זה

הכתוב הוא כאשר זו"ן מתייחדים ביחוד אחד.

מקשה שצריך להיות ה' אחד ושמו אחד

וְאֵי תִימָא, אֵי הֵכִי כְּגוֹנוֹנָא דְכְּתִיב ואם תאמר אם כן הוא שה' הוא

האלהים הוא בזמן שזו"ן ביחוד אחד והרי זה כאותו שכתוב שלעתיד לבא יהיו זו"ן

ביחוד אחד ואז יהיה, (זכריה יד) **יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, לֹא אֵיהוּ**

יְהוָה הָאֱלֹהִים אין זה דומה לה' הוא האלהים, **דָּאֵי כְּתִיב יְהוָה**

וְשֵׁמוֹ הוּא אֶחָד, הֵוִינָא אִמְרֵי הֵכִי כי אם היה כתוב ה' ושמו אחד

היינו אומרים שזה כמו ה' הוא האלהים, **לָא כְּתִיב אֱלֹא** אבל אין כתוב כך אלא

יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד שנראה שה' הוא אחד לעצמו ושמו הוא אחד לעצמו,

וְאִצְטְרִיךְ לִזְמַר כְּגוֹנוֹנָא דָּא, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים הוּא,

וְיִתְתְּוֵי יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד ואם שניהם ענין אחד היה צריך לכתוב

ה' הוא האלהים הוא כדי שיהיה שזה למה שכתוב ה' אחד ושמו אחד.

יחוד השם השלם הויה אלהים ביחוד אחד הויה ז"א אלהים מלכות

אֵלָא כְּלָא חָד אלא באמת הכל הוא אחד ומורה על יחוד ז"ן, **דְּכַד**

אַתְאַחְדָן תִּרִין שְׁמָהָן אֵלִין, דָּא בְּיַחְוּדָא חָד,

וְדָא בְּיַחְוּדָא חָד כי כאשר מתייחדים שני שמות אלו הו"ה ואלהי"ם כל אחד

ביחוד אחד של עצמו כלומר שנתקנים ומתייחדים הו"ק דו"א ביחוד אחד, ונתקנים

ומתייחדים הו"ק דמלכות ביחוד אחד זה לעצמו וזה לעצמו, **בְּדִין תִּרִין שְׁמָהָן**

אֵלִין אַתְעֵבִידוּ חָד, וְאַתְפְּלִילָן דָּא בְּדָא על ידי כן שנתקנו כל

אחד הו"ק של עצמו אז מתייחדים ז"ן יחד ושני שמות אלו נעשים אחד ונכללים זה בזה,

וְהוּי כְּלָא שְׁמָא שְׁלִים בְּיַחְוּדָא חָדָא ואז הם שם שלם הויה אלהים

ביחוד אחד, הו"ה בחינת ז"א, ואלהים בחינת המלכות, **וּבְדִין** ואז כתוב **יְהוָה**

הוּא הָאֱלֹהִים, דְּהָא בְּדִין אַתְפְּלִיל כְּלָא דָּא בְּדָא לְמַהוּי

חָד כי אז נכללו שניהם יחד זה בזה להיות אחד, **וְעַד דְּאַתְיַיְחְדוּ כָּל חָד**

דָּא בְּלַחְדוּי וְדָא בְּלַחְדוּי, לָא אַתְפְּלִילוּ דָּא בְּדָא,

לְמַהוּי כְּלָא חָד אבל כל זמן שלא נתקנו ונתייחדו הו"ק של כל אחד לעצמו, לא

נכללו זה בזה להיות שניהם אחד.

תורה שבכתב היא בחינת ז"א והיא שם הו"ה ותורה שבע"פ היא בחינת

המלכות ושם אלהי"ם

כְּלָלָא דְּכָל אֲוִרֵייתָא, הֵכִי הוּא וְדָאִי כלל של כל התורה שבכתב

ושבעל פה כך הוא ודאי, **דְּהָא אֲוִרֵייתָא אִיהִי תוֹרָה**

שְׁבַכְתָּב, וְאִיהִי תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה כי התורה כוללת תורה שבכתב

הלימוד היומני

ותורה שבעל פה. תורה שִׁבְכָתָב, דָּא הוּא דְכִתְיב יְהוָה תורה
 שבכתב היא בחינת ז"א והיא שם הוי"ה. תורה שִׁבְעַל פֶּה, דְכִתְיב
 הַאֱלֹהִים ותורה שבע"פ היא בחינת המלכות ושם אלהי"ם. וּבְגִין
 דְּאוֹרֵייתָא אִיהִי רְזָא דְשִׁמְא קְדִישָׁא, אִקְרִי הֵכִי ולפי
 שהתורה היא סוד שמם הקדוש לכן נקראת כך.

כלל התורה היא כלל שלמעלה בחינת שם הוי"ה תורה שבכתב ז"א וכן תורה
 שבעל פה שם אלהי"ם מלכות

תורה שִׁבְכָתָב וְתורה שִׁבְעַל פֶּה, דָּא כָּלָל, וְדָא פֶּרֶט

תורה שבכתב היא בחינת הכלל כי היא הכוללת את כל התורה ותורה שבע"פ
 היא בחינת הפרטים המבארים את התורה שבכתב. כָּלָל אֶצְטְרִיךְ לְפֶרֶט

התורה שבכתב שהיא כלל צריכה לתורה שבע"פ שהיא הפרט כי אם לא התורה שבע"פ
 לא היינו מבינים את התורה שבכתב וכמו שכתוב "וקשרתם לאות על ירך, והיו לטוטפות
 בין עיניך" ולא היינו יודעים מה זה ללא התורה שבע"פ שביארה לנו ענין התפילין,

וּפֶרֶט אֶצְטְרִיךְ לְכָלָל והתורה שבע"פ שהיא הפרט צריכה לתורה שבכתב
 ששם היא נכללת ואותה היא מפרשת, **וְאִתֵּיחַדּוּ דָּא בְּדָא, וְהוּי כְּלָא**
חָד והם מתייחדים זה בזה ונמצא הכל תורה אחת. **וְעַל דָּא כְּלָלָא**

דְּאוֹרֵייתָא, אִיהוּ כְּלָלָא דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא ולכן כלל התורה היא
 כלל שלמעלה בחינת שם הוי"ה תורה שבכתב ז"א וכן תורה שבעל פה שם אלהי"ם מלכות,
בְּגִין דְּשִׁמְא דָּא לַעֲיָלָא, וְשִׁמְא דָּא לְתַתָּא. דָּא רְזָא
דְּעֵלְמָא עֲלָאָה. וְדָא רְזָא דְּעֵלְמָא תַתָּאָה לפי ששם זה למעלה

הוי"ה, ושם זה למטה אלהים" זה העולם העליון בחינת ז"א וזה העולם התחתון בחינת המלכות. **וְעַל דָּא כְּתִיב** ועל כן כתוב **אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת פִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא כְּלָלָא דְכָלְא** זהו כלל הכל הכולל את זו"ן ייחד **וְכַל דָּא דְאִמְרוֹן, אֶצְטְרִיךְ בַּר נָשׁ לְמַנְדַּע בְּהַאי עֲלָמָא** וכל מה שאמרנו צריך האדם לדעת לעבודתו לצורך גבוה ליחוד העליונים.

כל תרי"ג מצוות התורה הן כלולות בסוד זכור רמ"ח מצוות עשה ובסוד שמור שס"ה מצוות לא תעשה

וְאֵי תִימָא, פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא אֲנִי אֵינּוֹן הֲכָא, בְּכָלְלָא דָּא ואם תאמר מצוות התורה היכן הן מתחלקות בכלל זה. **אֲלָא דָּא אֵיהּ זְכוּר. וְדָא אֵיהּ שְׁמוֹר** אלא יש מצוות עשה בחינת ז"א שהוא נקרא זכור, ויש מצוות לא תעשה שהם בחינת המלכות הנקראת שמור. **וְכַל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא בְּהַנִּי כְּלִילָן בְּרִזָּא דְזְכוּר, וּבְרִזָּא דְשְׁמוֹר, וְכָלְא אֵיהּ חָד** וכל תרי"ג מצוות התורה הן כלולות בסוד זכור רמ"ח מצוות עשה ובסוד שמור שס"ה מצוות לא תעשה והכל הוא תורה אחת.

תפילת ערבית רשות לפי רבי יהושע ולרבן גמליאל חובה כדי ליחד יחודים
בק"ש ועמידה

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, הָא דְתַנִּינָן צְלוֹתָא דְעֶרְבִית
חובה איהו מה ששנינו לדעת רבן גמליאל שתפילת ערבית היא חובה
וְדָאֵי בְּגִין דְקָרִיאתָ שְׁמַע דְעֶרְבִית חוֹבָה ודאי הטעם הוא לפי